

Αθήνα 23. ΑΠΡ. 1987

**Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ**

Αριθ. Γνωμ. 3

Προς

τον Δικηγορικό Σύλλογο Θεσπρωτίας

Ηγουμενίτσα

Με την υπ' αριθμ. 57/1987 αίτησή σας διαβιβάσατε την α. 3.3.1987 αναφορά μέλους του Συλλόγου, στην οποία αναπτύσσεται η άποψη ότι δημόσια έγγραφα εμφανίζοντα την αποδοχή κληρονομία με την έννοια του άρθρ. 1193 ΑΚ είναι και τα πιστοποιητικά περιληπτικής μη αποποιήσεως μέσα στην νόμιμη προθεσμία, όταν η μεταγραφή περαικείται να ενέργηθεί έπειτα από την αίτηση τρίτου έχοντος έννοιο συμφέρον, αναφέρεσθε σε σύμφωνη με την άποψη αυτή γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου σας και ζητείτε στην συνέχεια την γνώμη της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου για το ίδιο θέμα. Σχετικώς με το ερώτημα αυτό ειθέτουμε τα ακόλουθα.

I.- Στην ως άνω συνυποβαλλόμενη αναφορά σημειώνεται, μεταξύ άλλων, ότι αντικείμενό της αποτελεί η άρνηση των υποθηκοφυλάκων Ηγουμενίτσας και Φιλιατών να μεταγράψουν πιστοποιητικά του ανωτέρω είδους, διότι συμμορφώνονται προς την υπ' αριθμ. 2/1983 γνωμοδότηση του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, ενώ παραγνωρίζουν την αντίθετη προς αυτή υπ' αριθμ. 11/1984 γνωμοδότηση του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης. Ενόψει της ανωτέρω αφορμής του ερωτήματός σας, πρέπει πρωτίστως να παρατηρηθεί, ότι η άποψη κατά την οποία ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου επεμβαίνει ευθέως σε διαφορά αντιλήψεως μεταξύ ενδιαφερομένων και βοηθητικού προσώπου της δικαιοσύνης, (συμβολαιογράφου ή υποθηκοφύλακα), αντιβαίνει να ζητήσει ο τελευταίος από τον οικείο Εισαγγελέα Πρωτοδικών την λύση των δισταγμών του, εκφεύγει από τα περιθώρια της ιεραρχίας

χίας, που διαγράφονται με τις διατάξεις των άρθρ.96 και 97 Οργ. Δικ. και 35 του από 19/23.7.1941 Δ/τος, αιόμα και όταν το ζήτημα τίθεται υπ'όψη της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου διά μέσου Διηγορικού Συλλόγου, ο οποίος υιοθετεί την άποψη του προκαλέσαντος το ερώτημα (Γνωμ.Εισαγγ.ΑΠ 46/1966 ΝοΒ 15 σελ.1022).

II.- Περαιτέρω είναι αλήθεια, ότι στην μνησθείσα από 3.3.1987 αναφορά εκτίθεται επίσης, ότι εξαιτίας της υπάρξεως δύο αντιθέτων γνωμοδοτήσεων κατά τ'ανωτέρω έχει ανακύψει διχογνωμία ανάμεσα στους υποθηκοφύλακες της χώρας, ώστε ν'ανακύπτει η ανάγκη ενιαίας αντιμετώπισης του θέματος. Αλλά συνεπεία του συστήματος ιεραρχίας, για το οποίο έγινε λόγος ανωτέρω, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου γνωμοδοτεί επί παρομοίων περιπτώσεων είτε εάν ζητήσει τούτο Εισαγγελέας Εφετών έπειτα από αναφορά του Εισαγγελέα Πρωτοδικών σε περίπτωση αμφιβολίας του τελευταίου, είτε εάν ζητήσει τούτο το Υπουργείο Δικαιοσύνης για τον λόγο ότι υπάρχουν αντίθετες γνωμοδοτήσεις του Εισαγγελέα Πρωτοδικών και του οικείου Εισαγγελέα Εφετών (Γνωμοδ.Εισαγγ.ΑΠ 53/1940 θέμ.ΝΒ'89), άρα όχι και σε άλλες περιπτώσεις διχοστασίας, όπως για παράδειγμα μεταξύ γνωμοδοτήσεως Εισαγγελέως Εφετών και δικαστικής αποφάσεως (Γνωμ.Εισαγγ.ΑΠ 5/1958 ΝοΒ 6 σελ.296).

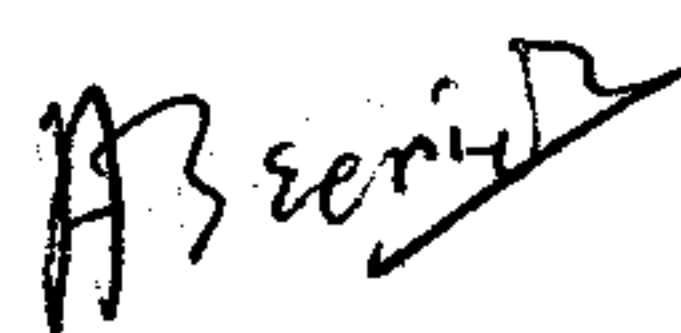
III.- Ανεξαρτήτως από τ'ανωτέρω έχει προηγηθεί σχετικώς με το προκείμενο θέμα η υπ'αριθμ.18/1960 γνωμοδότησή μας προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης (ΝοΒ 9 σελ.562). Έτσι η υποβολή του ερωτήματός σας λαμβάνει πλέον αναγκαιώς την μορφή αιτήσεως ανακλήσεως της γνωμοδοτήσεως, που αναφέρεται αμέσως ανωτέρω. Αναφορικώς με τούτο πρέπει κατ'αρχήν να σημειωθεί, ότι η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου αποφεύγει να επανέρχεται σε θέματα, όπου έχει επιληφθεί, με προηγούμενη γνωμοδότηση, εφ'όσον δεν επιβάλλει σοβαρός λόγος ν'

10

αποστεί από την αρχική γνώμη της. Εξάλλου τέτοιο λόγο δεν αποτελεί προδήλως το γεγονός ότι αιολούθησε αντίθετη γνωμοδότηση εισαγγελέως πρωτοδικών, όπως επίσης δεν αποτελεί λόγο νέας επεμβάσεως του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου ούτε η γνωστή από την αρχή αντίθετη επιχειρηματολογία, ούτε η πάροδος μακρού χρόνου, ούτε τέλος το γεγονός ότι εξακολουθεί το ζήτημα να παραμένει αμφισβητούμενο.

IV.- Μετά ταύτα, επιστρέφοντας τα σχετικά έγγραφα, δηλώνουμε ότι λυπούμεθα, διότι για τους ως άνω λόγους δεν έχουμε το δικαίωμα να γνωμοδοτήσουμε επί του ανωτέρω ενδιαφέροντος ζητήματος.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Αναστάσιος Βερνάρδος